Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (devītā palāta)

2017. gada 14. decembrī*

Civildienests – Ierēdņi – Pieņemšana darbā – Paziņojums par konkursu EPSO/AD/309/15 (AD 11) – Ārsti dienestos Luksemburgā – Atteikums pielaist pie pārbaudījumiem Vērtēšanas centrā – Otrās valodas izvēles ierobežošana līdz noteiktam Savienības oficiālo valodu skaitam – Iebilde par prettiesiskumu – Acīmredzama kļūda vērtējumā – Atbildība – Morālais kaitējums

Lieta T-609/16

PB, kuru pārstāv *M. Velardo*, advokāte,

prasītāja,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *G. Gattinara* un *L. Radu Bouyon*, pārstāvji,

atbildētāja,

par prasību, kas pamatota ar LESD 270. pantu un ar ko tiek lūgts, pirmkārt, atcelt konkursa EPSO/AD/309/15 (AD 11) – Ārsti dienestos Luksemburgā un Isprā (joma: ārsti Luksemburgā) atlases komisijas 2015. gada 28. septembra lēmumu nepielaist *PB* atlases pārbaudījumiem, kas tiek organizēti Eiropas Personāla atlases biroja (*EPSO*) Vērtēšanas centrā, un, otrkārt, atlīdzināt kaitējumu, kurš prasītājai esot, iespējams, nodarīts.

VISPĀRĒJĀ TIESA (devītā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs S. Žervazonī [*S. Gervasoni*] (referents), tiesneši L. Madise [*L. Madise*] un R. da Silva Pasošs [*R. da Silva Passos*],

sekretārs: E. Kulons [*E. Coulon*],

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

1 Prasītāja 2015. gada 7. jūlijā pieteica savu kandidatūru konkursam EPSO/AD/309/15 (AD 11) (turpmāk tekstā – "konkurss"), kura noslēgumā, pamatojoties uz kvalifikāciju un pārbaudījumiem, bija paredzēts izveidot rezerves sarakstu, lai pieņemtu darbā ārstus Eiropas Komisijai Luksemburgā (Luksemburga).

* Tiesvedības valoda – franču.

2 Paziņojumā par konkursu, kas tika publicēts 2015. gada 4. jūnija *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* (OV 2015, C 183 A, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "paziņojums par konkursu"), īpaši bija iekļautas šādas dalības prasības:

– Vismaz 4 gadus ilga pabeigta augstākā izglītība, ko apliecina diploms medicīnas jomā, kurš atzīts kādā no Eiropas Savienības dalībvalstīm,

un

– diploms medicīnas specialitātē, kurš iegūts pēc iepriekš minētā diploma.

[..]

– Vismaz 12 gadu darba pieredze (kas iegūta pēc tam, kad iegūts diploms medicīnā) vienā vai vairākās šādās saistītās jomās: [..] arodmedicīna, vispārējā medicīna, internā medicīna, tropu medicīna, ergonomika, slimības gadījumā radušos darba kavējumu medicīniskā pārbaude, sabiedrības veselība, psihiatrija, neatliekamā medicīniskā palīdzība (tikai Isprā) vai aizsardzība pret radiāciju."

3 Paziņojuma par konkursu I pielikumā bija norādīts, ka konkursa veiksmīgo kandidātu administratoru pienākumos ietilps šādi iestādes ārsta uzdevumi:

– personāla locekļu un kandidātu veselības pārbaudes,

– ar arodveselību saistītas pārbaudes un konsultācijas,

– administratīvie medicīniskie atzinumi,

– slimības gadījumā radušos darba kavējumu medicīniskā pārbaude,

– veselības veicināšanas kampaņas,

– aizsardzība pret radiāciju,

– dalība dažādos forumos (veselības aizsardzība un drošība darbā, invaliditāte, Savienības iestāžu vecāko konsultējošo ārstu padome),

– darba grupu pārvaldība,

– kontaktu uzturēšana ar ārstiem ārpus Komisijas un/vai ar slimnīcām to specializācijas jomās,

– administratīvo lietu un procedūru izskatīšana.

4 Paziņojuma par konkursu III pielikumā "Atlases kritēriji" bija paredzēts, ka attiecībā uz dienestu Luksemburgā atlasē pēc kvalifikācijas, kas bija konkursa pirmais posms, atlases komisija īpaši ņems vērā šādus kritērijus:

– vismaz 5 gadu ilga pašreizēja darba pieredze arodmedicīnas jomā;

– vismaz 3 gadu darba pieredze slimības gadījumā radušos darba kavējumu medicīniskās pārbaudes jomā;

– vismaz 3 gadu darba pieredze vispārējās medicīnas jomā;

– vismaz 3 gadu darba pieredze pretradiācijas aizsardzības jomā;

– vismaz 3 gadu darba pieredze internās medicīnas jomā;

– vismaz 2 gadu darba pieredze ergonomikas jomā;

– vismaz 2 gadu darba pieredze sabiedrības veselības jomā;

– vismaz 2 gadu darba pieredze psihiatrijas jomā;

– vismaz 2 gadu darba pieredze tropu medicīnas jomā;

– darba pieredze administratīvo lietu un procedūru izskatīšanas jomā medicīnas nozarē;

– darba pieredze mediķu komandas pārvaldības jomā;

– vismaz 3 gadu darba pieredze starptautiskā/multikulturālā vidē vienā no šādām jomām: arodmedicīna, vispārējā medicīna, internā medicīna, tropu medicīna, ergonomika, slimības gadījumā radušos darba kavējumu medicīniskā pārbaude, sabiedrības veselība, psihiatrija vai pretradiācijas aizsardzība;

– pierādītas angļu [un/]vai franču valodas zināšanas (minimālais nepieciešamais līmenis: Eiropas vienotās valodu prasmes līmeņa noteikšanas sistēmas (*CEFR*) B2 līmenis);

– pierādītas zināšanas vienā vai vairākās šādās valodās: holandiešu [un/]vai vācu valoda (minimālais nepieciešamais līmenis: *CEFR* B2 līmenis).

5 Paziņojumā par konkursu bija precizēts, ka atlase pēc kvalifikācijas tiks veikta, izmantojot kandidātu sniegto informāciju pieteikuma veidlapas iedaļā "Talantu vērtētājs", atlases komisija katram atlases kritērijam noteiks reizinātāju (no 1 līdz 3) un katrai kandidāta atbildei tiks piešķirti no 0 līdz 4 punktiem. Tad, lai noteiktu kandidātus, kuru kvalifikācija vislabāk atbilst paredzētajiem pienākumiem, punkti tiks reizināti ar katra kritērija reizinātāju un saskaitīti iegūtie punkti.

6 Paziņojuma par konkursu sadaļas "Atbilstības nosacījumi" daļā "Īpašie nosacījumi: valodas" kā konkursa atbilstības nosacījumi bija iekļautas šādas prasības, pirmkārt, 1. valoda – minimālais nepieciešamais līmenis C1 vienā no 24 oficiālajām ES valodām un, otrkārt, 2. valoda – minimālais nepieciešamais līmenis B2 angļu, franču vai vācu valodā; 2. valodai obligāti jābūt citai nekā 1. valoda. Minētajā sadaļā bija norādīts, ka par otro valodu jāizvēlas angļu, franču vai vācu valoda, jo šīs ir galvenās Savienības iestāžu darba valodas, un dienesta interesēs jaunajiem darbā pieņemtajiem darbiniekiem nekavējoties jāspēj sākt strādāt un efektīvi sazināties savā ikdienas darbā vismaz vienā no tām.

7 No prasītājas (kurai ir Grieķijas valstspiederība) pieteikuma izriet, ka viņa kā galveno valodu izvēlējās grieķu valodu, kas ir viņas dzimtā valoda, un kā otro valodu – vācu valodu, kurā viņa rakstīja pieteikumu un kuras prasmi viņa norādīja tādā pašā līmenī kā grieķu valodas prasmi, proti, "C2 pieredzējis lietotājs".

8 2015. gada 23. septembra vēstulē *EPSO* prasītāju informēja, ka viņas kandidatūra atbilst atbilstības kritērijiem un ka viņa tiek aicināta piedalīties nākamajā atlases posmā – atlasē pēc kvalifikācijas, kurā tiks vērtēti veidlapas iedaļā "Talantu vērtētājs" iekļautie dati.

9 Ar 2015. gada 28. septembra lēmumu (turpmāk tekstā – "apstrīdētais lēmums") prasītāja tika informēta, ka atlases komisija ir veikusi padziļinātu veidlapas iedaļā "Talantu vērtētājs" sniegto atbilžu analīzi un viņai piešķīrusi 15 punktus, kas nebija pietiekami, lai viņa tiktu aicināta uz nākamo posmu Vērtēšanas centrā, jo minimālais punktu skaits, kas bija noteikts tālākai dalībai pārbaudījumos Vērtēšanas centrā, bija 18 punkti.

10 Ar 2015. gada 2. oktobra elektroniskā pasta vēstuli prasītāja iesniedza prasību pārskatīt atlases komisijas lēmumu.

11 Ar 2015. gada 23. decembra elektroniskā pasta vēstuli prasītāja iesniedza sūdzību atbilstīgi Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu (turpmāk tekstā – "Civildienesta noteikumi") 90. panta 2. punktam. Šajā sūdzībā viņa apstrīdēja atlases komisijas piešķirto punktu skaitu par viņas atbildēm uz pieteikuma veidlapas iedaļas "Talantu vērtētājs" četriem jautājumiem, kas attiecās uz kritērijiem par darba pieredzi internās medicīnas jomā, administratīvo lietu un procedūru izskatīšanas jomā medicīnas nozarē, mediķu komandas pārvaldības jomā un pieredzi starptautiskā/multikulturālā vidē. Viņa kritiski izteicās arī par faktu, ka nebija varējusi aizpildīt pieteikuma veidlapu savā dzimtajā valodā, proti, grieķu valodā.

12 Ar 2016. gada 1. februāra vēstuli *EPSO* noraidīja prasību pārskatīt lēmumu, informējot prasītāju, ka atlases komisija ir apstiprinājusi savu lēmumu neiekļaut viņu to kandidātu sarakstā, kuri tiek aicināti uz Vērtēšanas centru.

13 Ar 2016. gada 25. aprīļa vēstuli iecēlējinstitūcija informēja prasītāju par to, ka viņas sūdzība ir noraidīta (turpmāk tekstā – "lēmums par sūdzības noraidīšanu"). Šajā vēstulē prasītājai tika paskaidrots, ka sūdzība par konkursa paziņojumā paredzēto valodu lietojumu attiecībā uz viņas kandidatūru nav pieņemama, jo tā nav iesniegta noteiktajā triju mēnešu sūdzību iesniegšanas termiņā, un ka atlases komisija nav pieļāvusi nevienu acīmredzamu kļūdu iedaļā "Talantu vērtētājs" sniegto atbilžu vērtējumā.

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

14 Ar prasības pieteikumu, kas Eiropas Savienības Civildienesta tiesas kancelejā saņemts 2016. gada 4. augustā, prasītāja cēla šo prasību, kura sākotnēji tika reģistrēta ar numuru F-39/16. Piemērojot Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 6. jūlija Regulas (ES, Euratom) 2016/1192 par to, lai Vispārējai tiesai nodotu kompetenci pirmajā instancē izskatīt domstarpības starp Eiropas Savienību un tās darbiniekiem (OV 2016, L 200, 137. lpp.), 3. pantu, šī lieta tika nodota Vispārējai tiesai tādā stāvoklī, kādā tā bija 2016. gada 31. augustā. Tā tika reģistrēta ar numuru T-609/16 un piešķirta devītajai palātai.

15 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– atcelt apstrīdēto lēmumu;

– piespriest Komisijai samaksāt summu EUR 10 000 apmērā par nodarīto morālo kaitējumu;

– piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

16 Komisijas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– prasību noraidīt;

– piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

Par prasījumiem atcelt tiesību aktu

17 Sava prasījuma pret apstrīdēto lēmumu pamatojumam prasītāja izvirza divus pamatus.

18 Pirmajā pamatā viņa izvirza konkursa paziņojuma prettiesiskumu atbilstoši LESD 277. pantam, ņemot vērā 2. pantu Padomes 1958. gada 15. aprīļa Regulā Nr. 1, ar ko nosaka Eiropas Ekonomikas kopienā lietojamās valodas (OV 1958, 17, 385. lpp.), redakcijā ar grozījumiem, kā arī vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas principus, kādi tie izriet no Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 21. panta un no Civildienesta noteikumu 1.d panta. Viņa atsaucas īpaši uz Vispārējās tiesas spriedumiem, kuros apšaubīts tādu paziņojumu par konkursu tiesiskums, kuros – tāpat kā šajā lietā – kandidātiem saziņai ar *EPSO* ir jāizvēlas valodas no ierobežota valodu skaita, proti, angļu, franču un vācu valoda (spriedumi, 2015. gada 24. septembris, Itālija un Spānija/Komisija, T-124/13 un T-191/13, EU:T:2015:690, 60. punkts; 2015. gada 17. decembris, Itālija/Komisija, T-295/13, nav publicēts, EU:T:2015:997, 100. punkts; 2015. gada 17. decembris, Itālija/Komisija, T-275/13, nav publicēts, EU:T:2015:1000, 44. punkts, un 2015. gada 17. decembris, Itālija/Komisija, T-510/13, nav publicēts, EU:T:2015:1001, 50. punkts).

19 Otrajā pamatā viņa norāda uz acīmredzamām kļūdām vērtējumā, ko pieļāvusi atlases komisija, vērtējot prasītājas atbildes uz jautājumiem 5.a un 5.b, 10.a un 10.b, 11.a un 11.b, kā arī 12.a un 12.b, kas bija iekļauti konkursa pieteikuma veidlapas iedaļā "Talantu vērtētājs".

Par pirmo pamatu – iebildi par konkursa paziņojuma prettiesiskumu

20 Prasītāja apstrīd lēmumā par sūdzības noraidīšanu minēto argumentu, ka konkursa valodas lietojuma apšaubīšana esot jāatzīst par nepieņemamu, jo tā ir tieši vērsta pret paziņojumu par konkursu, un ka šīs sūdzības iesniegšanas dienā, proti, 2015. gada 23. decembrī, bija beidzies šim paziņojumam par konkursu noteiktais triju mēnešu sūdzības iesniegšanas termiņš.

21 Faktiski viņa norāda, ka iebilde par konkursa paziņojuma prettiesiskumu šajā lietā tiek izvirzīta, lai pamatotu viņas sūdzību par apstrīdēto lēmumu. Viņa uzskata, ka viņai ir interese izvirzīt iebildi par konkursa paziņojumā paredzētā valodu lietojuma prettiesiskumu, jo pārbaudījumos ir lielāka iespēja saņemt augstāku punktu skaitu tad, ja šie pārbaudījumi tiek rakstīti kandidāta dzimtajā valodā vai valodā, kuru kandidāts pārvalda tikpat labi. Prasītāja piebilst, ka viņai noteikta interese apstrīdēt paziņojumu par konkursu esot radusies tikai pēc apstrīdētā lēmuma, kas radījis saistošas juridiskas sekas, paziņošanas, kas savukārt ietekmējis viņas intereses, izmainot tās tiesisko stāvokli.

22 Visbeidzot, īpaši atsaucoties uz 2013. gada 16. septembra spriedumu *Glantenay* u.c./Komisija (F-23/12 un F-30/12, EU:F:2013:127, 65. punkts), viņa uzsver, ka prasība ir vērsta uz to, lai apstrīdētu konkursa organizatorisko kārtību posmā "Talantu vērtētājs", veidā, kāda tā ir aprakstīta konkursa paziņojumā, un ka šajā ziņā tas bija atlases komisijas lēmums, kas individualizēja viņas juridisko stāvokli un sniedza viņai drošu informāciju par to, kā un kādā mērā tikušas skartas viņas konkrētās intereses. Tādējādi prasītāja secina, ka šajā lietā pastāv cieša saikne starp apstrīdēto lēmumu un minētās organizatoriskās kārtības posmā "Talantu vērtētājs" prettiesiskumu.

23 Komisija uzskata, ka pamats kopumā ir nepieņemams. Prasītājas izvirzītā iebilde par prettiesiskumu tiešām būtu jāinterpretē kā konkursa paziņojuma II pielikuma tieša apstrīdēšana, kas nav atkarīga no jebkāda atlases komisijas pieņemta lēmuma attiecībā uz prasītāju konkursa norises gaitā. Taču prasītāja neapstrīdēja konkursa paziņojumu, nedz arī iesniedza par to sūdzību Civildienesta noteikumos noteiktajos termiņos.

24 Turklāt Komisija norāda, ka, lai iebilde par konkursa paziņojuma prettiesiskumu būtu pieņemama, kandidātam katrā ziņā ir jāizveido cieša saikne starp iespējamo konkursa paziņojuma prettiesiskumu un lēmumu par nepielaišanu [turpmākiem pārbaudījumiem]. Šajā lietā šāda saikne nepastāvot, jo prasītājas apstrīdētais konkursa valodu lietojums neesot bijis balstīts uz apstrīdēto lēmumu, bet gan uz paziņojumu par konkursu. Prasība būtu jāanalizē kā tāda, kas vērsta pret paziņojumu par konkursu, un šādi pārklasificēta tā būtu jāatzīst par nepieņemamu, jo tā netika iesniegta noteiktajā šī paziņojuma pārsūdzības termiņā.

25 Šajā ziņā ir jāpārbauda, vai prasītāja ir atbilstoši noteikumiem apstrīdējusi konkursu paziņojumu noteikumus attiecībā uz valodu lietojumu.

26 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru darbā pieņemšanas procedūrā, kas ir sarežģītu administratīvo darbību kopums, ko veido secīga vairāku lēmumu virkne, konkursa kandidāts gadījumā, ja prasība ir vērsta pret vēlāk pieņemtu aktu, var norādīt agrāk pieņemtu aktu prettiesiskumu, kuri ir ar to cieši saistīti (šajā nozīmē skat. spriedumu, 1995. gada 11. augusts, Komisija/*Noonan*, C-448/93 P, EU:C:1995:264, 17. punkts un tajā minētā judikatūra), un īpaši atsaukties uz konkursa paziņojuma prettiesiskumu, kuru piemērojot, tika pieņemts attiecīgais akts (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2012. gada 5. decembris, *BA* /Komisija, F-29/11, EU:F:2012:172, 39. punkts un tajā minētā judikatūra).

27 Tas, ka paziņojums par konkursu nav apstrīdēts termiņā, neliedz prasītājai atsaukties uz pārkāpumiem, kas pieļauti konkursa norises gaitā, pat ja šādu pārkāpumu avots var būt paziņojuma par konkursu teksts (skat. spriedumu, 2006. gada 31. janvāris, *Giulietti*/Komisija, T-293/03, EU:T:2006:37, 40. punkts un tajā minētā judikatūra). Tiešām, kā prasītāja pareizi norāda, atsaucoties uz 2012. gada 13. decembra spriedumu *Honnefelder*/Komisija (F-42/11, EU:F:2012:196, 36. punkts) un 2013. gada 16. septembra spriedumu *Glantenay* u.c./Komisija (F-23/12 un F-30/12, EU:F:2013:127, 65. punkts), prasītājam tādā prasībā, kas attiecas uz individuāli pret viņu pieņemtu lēmumu noraidīt viņa kandidatūru, ir tiesības atsaukties uz ikvienu pārkāpumu konkursa organizatoriskajā kārtībā, neņemot vērā to, ka sūdzība vai prasība pret lēmumu, kurā paredzēta konkursa organizatoriskā kārtība, nav iesniegta noteiktajā termiņā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 1995. gada 11. augusts, Komisija/*Noonan*, C-448/93 P, EU:C:1995:264, 17.–19. punkts).

28 Precīzāk, lai gan pamats par pienācīgā termiņā neapstrīdēta konkursa paziņojuma prettiesiskumu attiecas uz apstrīdētā individuālā lēmuma pamatojumu, judikatūrā tiek pieļauta prasības pieņemamība. Konkursa kandidātam nevar tikt atņemtas tiesības pilnībā, ieskaitot konkursa paziņojumā noteikto, apstrīdēt tāda individuāli pret viņu pieņemta lēmuma pamatotību, ar ko tiek izpildīti šajā paziņojumā paredzētie nosacījumi, jo tikai šis piemērošanas lēmums individualizē tā tiesisko stāvokli un sniedz viņam drošu informāciju par to, kā un kādā mērā ir skartas viņa konkrētās intereses (skat. spriedumu, 2006. gada 31. janvāris, *Giulietti*/Komisija, T-293/03, EU:T:2006:37, 41. punkts un tajā minētā judikatūra).

29 Turpretī, ja nepastāv cieša saikne starp apstrīdētā lēmuma pamatojumu un pamatu par noteiktajā termiņā neapstrīdēta konkursa paziņojuma prettiesiskumu, tad šis pamats ir jāatzīst par nepieņemamu saskaņā ar absolūtām normām par prasības iesniegšanas termiņiem, no kuriem nevar atkāpties šāda veida situācijā, lai neskartu tiesiskās noteiktības principu (spriedums, 2006. gada 31. janvāris, *Giulietti* /Komisija, T-293/03, EU:T:2006:37, 42. punkts; šajā nozīmē skat. arī spriedumu, 2004. gada 26. oktobris, *Falcone*/Komisija, T-207/02, EU:T:2004:315, 22. punkts).

30 Ņemot vērā šos apsvērumus, ir jānosaka, vai šajā lietā pastāv cieša saikne starp apstrīdētā lēmuma pamatojumu un pamatu par konkursa paziņojumā paredzētā noteikuma par valodu lietojumu prettiesiskumu.

31 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka konkursa paziņojuma sadaļas "Atbilstības nosacījumi" daļā "Īpaši nosacījumi: valodas" kā konkursa atbilstības nosacījumi bija minētas šādas prasības, pirmkārt, pirmā valoda – minimālais nepieciešamais līmenis C1 vienā no 24 oficiālajām ES valodām un, otrkārt, otrā valoda – minimālais nepieciešamais līmenis B2 angļu, franču vai vācu valodā; otrai valodai obligāti jābūt citai nekā pirmā valoda. Turklāt tajā pašā sadaļā bija norādīts šādi: "kā otrā valoda ir jāizvēlas angļu, franču vai vācu valoda". Konkursa paziņojuma II pielikumā bija minēts, ka šīs ir galvenās Savienības iestāžu darba valodas un ka dienesta interesēs jaunajiem darbā pieņemtajiem darbiniekiem nekavējoties jāspēj sākt strādāt un efektīvi sazināties savā ikdienas darbā vismaz vienā no tām. Konkursa paziņojuma minētajā pielikumā bija iekļauta atsauce uz 2012. gada 27. novembra spriedumu lietā Itālija/Komisija

(C-566/10 P, EU:C:2012:752) un precizēts, ka pieteikuma veidlapa ir jāaizpilda vienā no šīm valodām. Turklāt tajā pašā pielikumā bija precizēta informācija, ka kandidātu saziņas valodai ar iestādi, tostarp aizpildot pieteikuma veidlapu, ir jābūt angļu, franču vai vācu valodai.

32 Jākonstatē, ka šajā lietā apstrīdētais lēmums nav nekādi pamatots ar elementiem, kas būtu saistīti ar konkursā noteikto valodu lietojumu, bet vienīgi ar nepietiekamo punktu skaitu, kas piešķirts kandidātes atbildēm iedaļā "Talantu vērtētājs" saistībā ar viņas profesionālo pieredzi konkursa jomā.

33 Šajā ziņā atsauce uz 2014. gada 2. jūlija sprieduma *Da Cunha Almeida*/Komisija (F-5/13, EU:F:2014:176) 38. punktu nav atbilstoša. Faktiski lietā, par kuru pieņemts minētais spriedums, prasītājam bija interese izvirzīt iebildi par prettiesiskumu attiecībā uz konkursa paziņojumā paredzēto valodu lietojumu tādā ziņā, ka kandidātam pārbaudījumos būtu lielāka iespēja saņemt augstāku punktu skaitu tad, ja šie pārbaudījumi tiktu rakstīti kandidāta dzimtajā valodā vai valodā, kuru kandidāts pārvalda tikpat labi. Īpaši prasītājs apstrīdēja teksta loģiskajā analīzē saņemto punktu skaitu, kuru viņš kārtoja otrajā izvēlētajā valodā. Līdz ar to Civildienesta tiesa uzskatīja, ka diskriminācija izrietēja no konkursā noteiktā valodu lietojuma, jo Komisija bija devusi priekšroku kandidātiem, kuriem bija labākas zināšanas vienā no trim valodām, kuras varēja izvēlēties kā otro valodu, salīdzinājumā ar citiem kandidātiem, kuriem noteikti bija Civildienesta noteikumos prasītās valodu zināšanas, bet tās tomēr vienā no konkursa valodām nebija tik labas kā pirmās kandidātu kategorijas zināšanas.

34 Taču atšķirībā no iepriekš 33. punktā minētās lietas šajā lietā no lietas materiāliem neizriet, ka prasītājas kandidatūras noraidījuma iemesls kaut daļēji būtu nepilnīgas vācu valodas zināšanas, kuru viņa izvēlējās no trim iepriekšminētajām valodām pieteikuma veidlapas aizpildīšanai.

35 Tiešām, no vienas puses, prasītāja nenorāda, ka viņai būtu bijušas grūtības aizpildīt pieteikuma veidlapu vācu valodā, vai arī, ka viņa būtu saņēmusi 15 punktu vērtējumu tādēļ, ka viņas rakstīšanas iemaņas vācu valodā nebūtu bijušas pietiekamas. Viņa tikai apgalvo, ka parasti kandidāts, kuram nav brīvas izvēles attiecībā uz valodu, kurā aizpildīt pieteikuma veidlapu, un kuram – tāpat kā viņai – ir jāizvēlas lietot citu valodu, kas nav viņa dzimtā valoda, noteikti tiek diskriminēts, salīdzinot ar kandidātiem, kuri var brīvi izvēlēties vienu no trim konkursa paziņojumā norādītajām valodām. Viņa nenorāda, kā šajā lietā fakts, ka viņai bija jāaizpilda pieteikuma veidlapa vācu valodā, būtu bijis viņai nelabvēlīgs, minot vienīgi to, ka nevar tikt izslēgts, ka acīmredzami kļūdainu atlases komisijas vērtējumu varēja izraisīt pienākums aizpildīt pieteikumu vācu valodā. Komisija šajā jautājumā pareizi uzsver, ka prasītāja nevienā brīdī nav pierādījusi konkrētus elementus, lai pamatotu apgalvojumu, ka tad, ja viņa būtu aizpildījusi savu pieteikuma veidlapu grieķu valodā, viņai būtu bijusi iespēja tikt uzaicinātai uz Vērtēšanas centra pārbaudījumiem.

36 No otras puses, no prasītājas pieteikuma un īpaši no pieteikuma veidlapas sadaļas "Valodu zināšanas" izriet, ka norādītais vācu valodas līmenis, proti, C2, ir ļoti augsts, kas atbilst līmenim "pieredzējis lietotājs". Tādējādi prasītāja pati ir atzinusi, ka pilnībā pārvalda vācu valodu. Komisija turklāt uzsver – kas netiek apstrīdēts –, ka prasītāja ir studējusi Vācijas universitātē un strādājusi šajā valstī vairāk nekā 14 gadus. Tātad ir jānoraida prasītājas arguments, ka viņas kandidatūras noraidīšanas iemesls varētu būt angļu, franču vai vācu valodas izmantošana, aizpildot pieteikuma dokumentus atbilstīgi paziņojuma par konkursu II pielikumam.

37 Līdz ar to saskaņā ar principiem, kas izklāstīti iepriekš 26.–29. punktā minētajā judikatūrā, ir jāsecina, ka starp norādīto paziņojuma par konkursu prettiesiskumu un apstrīdētā lēmuma pamatojumu nav ciešas saiknes.

38 No iepriekš minētā izriet, ka pirmais pamats ir jāatzīst par nepieņemamu.

Par otro pamatu – atlases komisijas pieļautām acīmredzamām kļūdām vērtējumā

39 Prasītāja būtībā apgalvo, ka atlases komisijas piešķirtais punktu skaits iedaļā "Talantu vērtētājs" ir acīmredzami kļūdains, un ka, ja atlases komisija būtu atbilstoši ņēmusi vērā viņas pieredzi un kvalifikāciju, tad viņa bez pūlēm būtu ieguvusi nepieciešamos astoņpadsmit punktus, lai tiktu pielaista Vērtēšanas centrā rīkotajiem pārbaudījumiem.

40 Konkrētāk no prasītājas sniegtās rakstiskās informācijas izriet, ka otrajā pamatā ir četri iebildumi: pirmais – par to, ka nav ņemta vērā prasītājas darba pieredze internās medicīnas jomā, otrais – par to, ka nav ņemta vērā prasītājas darba pieredze administratīvo lietu un procedūru izskatīšanas jomā medicīnas nozarē, trešais – par to, ka nav ņemta vērā prasītājas darba pieredze mediķu komandas pārvaldības jomā, un, visbeidzot, ceturtais – par to, ka nav ņemta vērā prasītājas darba pieredze starptautiskā/multikulturālā vidē.

41 Komisija galvenokārt norāda, ka, ņemot vērā atlases komisijām piešķirto plašo novērtējuma brīvību, to veiktais novērtējums varētu tikt uzskatīts par tādu, kurā pieļauta acīmredzama kļūda, tikai tad, ja prasītāja sniegtu pierādījumus, kas tam atņemtu visu ticamību. Taču prasītāja ir izklāstījusi vienīgi savu personīgo viedokli par to, kā viņas profesionālā kvalifikācija būtu bijusi jānovērtē, un tas nav pietiekams elements.

42 Vispirms ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru atlases komisijai ir jāpārbauda, vai kandidātiem ir nepieciešamās zināšanas un profesionālā pieredze, kas nepieciešamas konkursa paziņojumā minēto amata pienākumu veikšanai. Tai ir arī salīdzinoši jāizvērtē kandidātu zināšanas un spējas, lai izvēlētos veicamajiem uzdevumiem piemērotākos kandidātus (skat. spriedumu, 2013. gada 24. aprīlis, *BX*/Komisija, F-88/11, EU:F:2013:51, 39. punkts un tajā minētā judikatūra).

43 Tādējādi konkursa atlases komisijai ir jānodrošina, lai tās vērtējumi par katru izvērtēto kandidātu tiktu veikti vienlīdzības un objektivitātes apstākļos, un novērtēšanas kritērijiem ir jābūt vienotiem un saskanīgi piemērotiem visiem kandidātiem (spriedums, 2015. gada 22. septembris, *Gioria/*Komisija, F-82/14, EU:F:2015:108, 50. punkts).

44 Šajā ziņā atlases komisijai ir rīcības brīvība, novērtējot gan kandidātu iepriekšējās profesionālās pieredzes raksturu un ilgumu, gan tās atbilstību lielākā vai mazākā mērā ieņemamā amata prasībām (spriedumi, 2000. gada 21. novembris, *Carrasco Benítez*/Komisija, T-214/99, EU:T:2000:272, 70. punkts; 2002. gada 28. novembris, *Pujals Gomis*/Komisija, T-332/01, EU:T:2002:289, 40. punkts, un 2006. gada 31. janvāris, *Giulietti*/Komisija, T-293/03, EU:T:2006:37, 65. punkts).

45 Turklāt ir jāuzsver, ka Tiesa, veicot kandidātu iepriekšējās pieredzes vērtējuma tiesiskuma pārbaudi, var pārbaudīt tikai to, vai atlases komisija, izmantojot savu rīcības brīvību, nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu (šajā nozīmē skat. spriedumus, 1990. gada 13. decembris, *Gonzalez Holguera*/Parlaments, T-115/89, EU:T:1990:84, 54. punkts, un 1999. gada 11. februāris, *Mertens*/Komisija, T-244/97, EU:T:1999:27, 44. punkts), kas atņemtu ticamību atlases komisijas lēmumam (spriedums, 2013. gada 24. aprīlis, *Demeneix*/Komisija, F-96/12, EU:F:2013:52, 45. punkts).

46 Papildus ir jāuzsver, ka atbilstoši judikatūrai (šajā nozīmē skat. spriedumus, 1990. gada 20. jūnijs, *Burban*/Parlaments, T-133/89, EU:T:1990:36, 31. un 34. punkts, un 2002. gada 28. novembris, *Pujals Gomis*/Komisija, T-332/01, EU:T:2002:289, 41.–44. punkts) prasītājam ir jāsniedz konkursa atlases komisijai visa informācija un dokumenti, ko viņš uzskata par vajadzīgiem, lai komisija varētu izskatīt viņa kandidatūru.

47 Tādēļ šajā lietā kandidātu uzmanība tika vērsta uz Atklātos konkursus reglamentējošo vispārīgo noteikumu (OV 2015, C 70 A, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "Vispārīgie noteikumi") 1.3. punktā paredzēto nosacījumu, saskaņā ar ko, lai apliecinātu prasīto darba pieredzi, viņiem ir jāiesniedz visi apliecinošie dokumenti, kuros īpaši norādīts darba pienākumu pildīšanas sākuma un beigu datums un veikto

pienākumu raksturs. Turklāt atbilstoši minētajam 1.3. punktam attiecībā uz specializēto konkursu konkrētajiem nosacījumiem ir paredzēts, ka kandidatūras pieteikuma veidlapā ir jāsniedz detalizēta informācija par studijām, izglītību, praksi, stažēšanās periodiem, pētniecības pienākumiem un profesionālo pieredzi un tai ir jāpievieno attiecīgie apliecinošie dokumenti. Lai atlases komisija varētu pārbaudīt kandidāta kvalifikācijas atbilstību konkursa paziņojumā izklāstītajiem nosacījumiem, Vispārīgo noteikumu 2.1.4. un 2.1.7. punktā kandidātiem ir noteikta prasība iekļaut pieteikuma veidlapā attiecīgu informāciju par diplomiem, profesionālo pieredzi, pieteikšanās pamatojumu, Savienības oficiālo valodu zināšanām un tai pievienot apliecinošus dokumentus.

48 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru atlases komisijai, lai novērtētu kandidāta profesionālo pieredzi attiecībā uz konkursā noteiktajām prasībām, ir pienākums ņemt vērā vienīgi kandidāta iesniegto informāciju un dokumentus, kas pievienoti pieteikuma veidlapai. Tai nekādā gadījumā nav jālūdz kandidātam iesniegt papildu dokumentus (spriedumi, 1998. gada 16. septembris, *Jouhki*/Komisija, T-215/97, EU:T:1998:219, 58. punkts, un 2002. gada 28. novembris, *Pujals Gomis*/Komisija, T-332/01, EU:T:2002:289, 43. punkts) vai pašai jāveic izmeklēšana, lai pārbaudītu, vai ieinteresētā persona atbilst visiem konkursa paziņojumā paredzētajiem nosacījumiem (spriedums, 2002. gada 28. novembris, *Pujals Gomis*/Komisija, T-332/01, EU:T:2002:289, 43. punkts).

49 Prasītājas izteikto iebildumu pamatotība ir jāpārbauda, ņemot vērā šos principus.

– Par pirmo iebildumu, kas ir saistīts ar prasītājas darba pieredzes internās medicīnas jomā neņemšanu vērā

50 Attiecībā uz savu profesionālo pieredzi internās medicīnas jomā prasītāja apgalvo, ka no viņas pieteikuma veidlapas 5. iedaļas "Talantu vērtētājs" daļas "Darba pieredze" izriet, ka viņai ir gandrīz četrpadsmit gadus ilga profesionāla pieredze internās medicīnas jomā.

51 Vispirms ir jāatgādina, ka konkursa paziņojuma III pielikuma 6. punktā ir paredzēts, ka punkti tiks piešķirti kandidātiem, kuri var pierādīt vismaz trīs gadu profesionālo pieredzi internās medicīnas jomā.

52 Šajā jomā atlases komisija nolēma prasītājai nepiešķirt nevienu punktu, jo īpaši tādēļ, ka pieteikuma veidlapas 5. sadaļā minētā darba pieredze sakrita ar to, kas bija norādīta tā paša dokumenta 3. sadaļā, kura attiecās uz darba pieredzi vispārējā medicīnā, par ko prasītājai jau pirms tam tika piešķirti četri punkti, kas bija maksimālais punktu skaits. Turklāt tā konstatēja, ka nav pietiekamas papildu informācijas, lai secinātu, ka tā ir bijusi atsevišķa profesionālā darbība, kas veikta attiecīgajā laikposmā.

53 Tūlīt ir jānorāda, ka no prasītājas pieteikuma veidlapas izriet, ka viņai nav četrpadsmit gadu ilgas darba pieredzes internās medicīnas jomā.

54 Faktiski prasītāja norādīja, ka no 1998. gada septembra līdz 2005. gada aprīlim viņa ir strādājusi dažādās medicīnas iestādēs kā "ārste, kas specializējas internajā medicīnā". Tomēr vienīgi šī norāde neļāva atlases komisijai pieņemt, ka prasītājai ir bijusi vismaz trīs gadu pierādīta darba pieredze internās medicīnas jomā. Līdz ar to šī informācija neliecina, ka prasītāja šajā gadījumā būtu veikusi visus internās medicīnas ārsta pienākumus, kādi bija norādīti paziņojumā par konkursu. Tādēļ atlases komisija varēja atzīt, ka šis periods nevar tikt uzskatīts par atbilstošas darba pieredzes periodu.

55 Runājot par laikposmu no 2004. gada jūnija līdz 2012. gada jūnijam, prasītāja norādīja, ka viņa ir ieņēmusi "neatliekamās medicīniskās palīdzības ārsta/dežūrārsta", "kardioloģijas nodaļas ārsta" un "ārsta, kam ir vadītāja pienākumi" amatus. Šīs norādes neļauj uzskatīt, ka prasītājas šajā periodā veiktie darba pienākumi būtu bijuši saistīti ar profesionālo pieredzi internajā medicīnā, kā prasīts paziņojumā par konkursu.

56 Tādējādi prasītājas sniegtās norādes neļauj ņemt vērā šo laika posmu, aprēķinot viņas darba pieredzes ilgumu sadaļā attiecībā uz interno medicīnu. Faktiski prasītāja tikai kopsavilkuma veidā izklāstīja visu savu medicīnisko darba pieredzi šo četrpadsmit gadu laikā, nepaskaidrojot sīkāk, kas viņas darbībā attiecās nevis uz vispārējo medicīnu, bet gan uz interno medicīnu.

57 Tādēļ ir jākonstatē, ka atlases komisija pamatoti uzskatīja, ka prasītāja nav iesniegusi pietiekamu papildu informāciju, lai varētu secināt, ka pieteikuma veidlapas 5. sadaļā norādītā darba pieredze nav vienāda ar to, kas norādīta tā paša dokumenta 3. sadaļā.

58 Šajā ziņā ir jānorāda, ka atlases komisija pareizi nolēma, ka lietas apstākļos nevar tikt ņemta vērā viena un tā pati profesionālā darbība vienādā laikposmā divās dažādās pieteikuma sadaļās.

59 Jāsecina, ka atlases komisija, nepieļaujot acīmredzamu kļūdu, varēja uzskatīt, ka prasītājas darba pieredze nebija tāda, par ko – papildus maksimālā punktu skaita piešķiršanai attiecībā uz profesionālo pieredzi vispārējā medicīnā – varētu tikt piešķirti vēl papildu punkti attiecībā uz profesionālo pieredzi internajā medicīnā.

60 Tādēļ pirmā pamata pirmais iebildums ir jānoraida.

– Par otro iebildumu, kas ir saistīts ar prasītājas darba pieredzes administratīvo lietu un procedūru izskatīšanas jomā medicīnas nozarē neņemšanu vērā

61 Attiecībā uz pieteikuma veidlapas 10. sadaļu un konkrētāk par "Talantu vērtētāju" prasītāja apgalvo, ka atlases komisija kļūdaini nav ņēmusi vērā viņas darba pieredzi administratīvo lietu un procedūru izskatīšanas jomā medicīnas nozarē.

62 Vispirms ir jāatgādina, ka konkursa paziņojuma I pielikuma pēdējā ievilkumā un III pielikuma 11. punktā bija paredzēts piešķirt punktus kandidātiem, kas apliecina darba pieredzi administratīvo lietu un procedūru izskatīšanas jomā medicīnas nozarē.

63 Lai pamatotu savu nostāju, prasītāja apgalvo, ka viņas pieteikuma veidlapas 10.b sadaļā bija norādīta viņas vairāk nekā četrus gadus ilgā profesionālā pieredze administratīvo lietu un procedūru izskatīšanas jomā medicīnas nozarē.

64 Tomēr prasītājas pieteikuma dokumentācija neliecina, ka prasītājai brīdī, kad viņa iesniedza pieteikumu konkursam, būtu bijusi attiecīgā darba pieredze.

65 Faktiski pieredze, kas norādīta prasītājas pieteikumā par laikposmu no 2001. gada jūnija līdz 2006. gada septembrim attiecībā uz izglītību internās medicīnas jomā, pieredzi neatliekamajā medicīniskajā palīdzībā un kardioloģijā, nevarētu tikt uzskatīta par atbilstošu konkursā prasītajai pieredzei.

66 Jāatzīmē arī tas, ka prasītājas rakstiskajos paskaidrojumos ir norādīts, ka no pieteikuma izriet, ka kopš 2014. gada viņa ir izveidojusi savu neatkarīgu ārsta privātpraksi un tādējādi pati veic savu lietu un administratīvo procedūru pārvaldību, tostarp ikgadējo medicīnisko pārbaužu laikā darba devējiem. Tomēr prasītājas sniegtie paskaidrojumi šajā jautājumā liecina vienīgi par tādu uzdevumu veikšanu, kas ir raksturīgi pamatdarbībai medicīnas jomā. Pat pieņemot, ka šāda darbība varētu attiekties uz konkursa paziņojumā minēto jomu, tā katrā ziņā nedeva prasītājai nepieciešamo profesionālo pieredzi šajā jomā.

67 Turklāt Komisija pareizi norāda, ka pieteikuma veidlapas 10. sadaļā minētā profesionālā pieredze ir tāda pati kā šīs pašas veidlapas 3. un 5. sadaļā ietvertā profesionālā pieredze, jo tā attiecas uz to pašu laikposmu un ir iegūta pie tiem pašiem darba devējiem. Līdz ar to par šādu pieredzi nevarēja tikt piešķirti punkti dažādās pieteikuma sadaļās.

68 Ņemot vērā iepriekš minēto, ir jāsecina, ka atlases komisija, nepieļaujot acīmredzamu kļūdu, varēja uzskatīt, ka prasītājas darba pieredze nav atbilstoša prasītajai profesionālajai pieredzei administratīvo lietu un procedūru izskatīšanas jomā medicīnas nozarē.

69 Tātad otrā pamata otrais iebildums ir jānoraida.

– Par trešo iebildumu, kas ir saistīts ar prasītājas darba pieredzes mediķu komandas pārvaldības jomā neņemšanu vērā

70 Attiecībā uz pieteikuma veidlapas 11. sadaļu un konkrētāk iedaļu "Talantu vērtētājs" prasītāja norāda, ka pieteikuma iesniegšanas brīdī viņai ir bijusi četru gadu profesionālā pieredze mediķu komandas pārvaldības jomā.

71 Vispirms ir jāatgādina, ka konkursa paziņojuma I pielikuma 9. ievilkumā un III pielikuma 12. punktā bija paredzēts piešķirt punktus kandidātiem, kuriem ir darba pieredze mediķu komandas pārvaldības jomā.

72 Atlases komisija nolēma prasītājai nepiešķirt nevienu punktu tādēļ, ka pieteikuma veidlapā iekļautā informācija nebija pietiekami detalizēta, jo īpaši tāpēc, ka prasītāja nebija sniegusi informāciju par savu lomu, pienākumiem un personām, kas strādājušas viņas vadībā.

73 Tomēr no prasītājas pieteikuma veidlapas skaidri izriet, ka viņas atbilde attiecīgajā sadaļā ietvēra precizējumus, kas ļāva viņai pierādīt savu profesionālo pieredzi mediķu komandas pārvaldības jomā. Pretēji Komisijas apgalvotajam, prasītāja tajā bija norādījusi savu lomu, pienākumus un personas, kas strādājušas viņas vadībā.

74 Tiešām, pirmkārt, prasītāja precīzi ir norādījusi, ka no 2008. gada marta līdz 2012. gada jūnijam viņa ir strādājusi amatā *Funktionsoberärtin* Trīres (Vācija) *Klinikum Mutterhaus der Borromäerinne* [Sv. Kārļa Boromeja žēlsirdīgo māsu ordeņa mātes mājas slimnīcā], proti, ieņēmusi šajā slimnīcā amatu ar īpašu atbildību. Otrkārt, viņa sīki ir aprakstījusi savus pienākumus, norādot, ka šajā slimnīcā viņa ir vadījusi kardiostimulatoru nodaļu un sešus mēnešus strādājusi onkoloģijas nodaļā. Treškārt, viņa savā atbildē ir paskaidrojusi, kāda veida personas strādāja viņas vadībā, proti, "ārsti specializācijas procesā".

75 Runājot par amatu *Funktionsoberärztin*, ko prasītāja ieņēma no 2008. gada marta līdz 2012. gada jūnijam un ko viņa apraksta kā "tāda ārsta amatu, kam ir vadītāja pienākumi", Komisija, atsaucoties uz Vācijā publicētu zinātnisku rakstu, savā atbildes rakstā uz repliku apgalvo, ka *Funktionsoberärztin* nenozīmē "tāda ārsta amatu, kam ir vadītāja pienākumi" un ka Vācijas slimnīcās šim *Funktionsoberärtin* amatam nav precīzi definētu pienākumu apraksta. Tomēr, lasot Komisijas sagatavoto rakstu, ir jāsecina, ka šāds amats var tikt definēts divējādi. No vienas puses, *Funktionsoberärtin* var veikt konsultējoša ārsta lomu pieredzējušu ārstu uzraudzībā. No otras puses, dažās Vācijas slimnīcās *Funktionsoberärztin* amats var atbilst "vecākā ārsta" amatam ar visiem no tā izrietošajiem pienākumiem. Tomēr no prasītājas atbildēm izriet, ka šajā lietā drīzāk runa ir par otro kategoriju, proti, ārstu, kuram ir atbildība, – ja ne "vadītāja" atbildība, tad vismaz atbildība par komandas pārvaldību vai ārsta ar īpašiem pienākumiem atbildība.

76 Tādējādi prasītājas veiktā profesionālā darbība minētajā laikposmā atbilst konkursā prasītajam profesionālās pieredzes veidam. Faktiski šī informācija liecina, ka šajā gadījumā prasītāja ir veikusi mediķu komandas pārvaldības pienākumus, kādi tie bija aprakstīti minētajā konkursa paziņojumā. Komisija, starp citu, neapstrīd ne to, ka prasītāja ir pārraudzījusi ārstus specializācijas procesā, ne arī to, ka viņa ir vadījusi kardiostimulatoru nodaļu, bet apstrīd tikai prasītājas ieņemamā amata formulējuma tvērumu. Turklāt ne atlases komisija, ne *EPSO*, nedz arī Komisija atbildē uz pieprasījumu pārskatīt sūdzības noraidīšanas lēmumu un iebildumu rakstā nav apšaubījuši pašu *Funktionsoberärtin* definīciju.

77 Līdz ar to ir jākonstatē, ka atlases komisijas vērtējums attiecībā uz prasītājas atbildēm iedaļas "Talantu vērtētājs" 11. jautājumā ir acīmredzami kļūdains.

78 No iepriekš minētā izriet, ka otrā pamata trešais iebildums ir jāapmierina.

– Par ceturto iebildumu saistībā ar prasītājas profesionālās pieredzes starptautiskā vai multikulturālā vidē neņemšanu vērā

79 Attiecībā uz pieteikuma veidlapas 12. sadaļu un konkrētāk uz iedaļu "Talantu vērtētājs" prasītāja uzsver, ka pieteikuma iesniegšanas brīdī viņai bija vismaz trīs gadu profesionālā pieredze starptautiskā vai multikulturālā vidē.

80 Vispirms ir jāprecizē, ka konkursa paziņojuma III pielikuma 13. punktā bija paredzēta punktu piešķiršanu kandidātiem, kuriem ir vismaz trīs gadu darba pieredze starptautiskā vai multikulturālā vidē vienā no šādām jomām: arodmedicīna, vispārējā medicīna, internā medicīna, tropu medicīna, ergonomika, slimības gadījumā radušos darba kavējumu medicīniskā pārbaude, sabiedrības veselība, psihiatrija vai pretradiācijas aizsardzība.

81 Atlases komisija nolēma prasītājai nepiešķirt nevienu punktu, pamatojoties uz to, ka no pieteikuma izriet, ka prasītāja ir strādājusi vienvalodīgā (vācu valodas) vidē, un tā nevar tikt uzskatīta par atbilstošu pieredzi.

82 No prasītājas pieteikuma izriet, ka viņa kā dežūrārste, neatliekamās medicīniskās palīdzības ārste un kā ārste, kas specializējas internās medicīnas jomā, ir strādājusi vairākās Vācijas medicīnas iestādēs, tostarp Trīres Medicīnas dežūrdienestā, Mannheimas [*Manheim*] Universitātes slimnīcā (Vācija), kā arī Vācijas Sarkanajā Krustā. Turklāt viņa apgalvo, ka "internās medicīnas apmācību laikā slimnīcās Vācijā [viņa] strādājusi starptautiskā un multikulturālā vidē".

83 Šīs norādes neļauj uzskatīt, ka prasītājas šajā periodā veiktā darbība tai ļauj norādīt profesionālo pieredzi multikulturālā un starptautiskā vidē.

84 Lai gan prasītāja sava prasības pieteikuma 52. punktā norāda, ka Vācijas slimnīcās pavadītie gadi tika nostrādāti starptautiskās un multikulturālās mediķu komandās, šie elementi viņas pieteikuma veidlapā neparādās. Turklāt, pat pieņemot, ka prasītājas universitātes studijas un profesionālā pieredze Vācijā ir multikulturāla pieredze prasītājas grieķu izcelsmes dēļ, šīs pieredzes ņemšana vērā viņai nedod tiesības apgalvot, ka viņai ir pietiekama starptautiska profesionālā pieredze šajā konkursā. Kā norāda Komisija, šajā ziņā nevar tikt ņemta vērā kandidātu gūtā pieredze valsts slimnīcās, jo valsts slimnīcās parasti nepastāv starptautiska un multikulturāla darba vide. Katrā ziņā, ja prasītāja šajā laikposmā būtu strādājusi starptautiskā vidē, viņai tas būtu bijis jānorāda savā pieteikumā.

85 Attiecībā uz prasītājas Luksemburgas slimnīcās nostrādāto laikposmu atlases komisija nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu, neņemot vērā šo pieredzi, jo šī darbība nebija minēta iedaļas "Talantu vērtētājs" 12. jautājuma atbildē. Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar judikatūru (šajā nozīmē skat. spriedumus, 1990. gada 20. jūnijs, *Burban*/Parlaments, T-133/89, EU:T:1990:36, 31. un 34. punkts, un 2002. gada 28. novembris, *Pujals Gomis*/Komisija, T-332/01, EU:T:2002:289, 41.–44. punkts) konkursa kandidātam ir jāsniedz atlases komisijai visa informācija un dokumenti, ko viņš uzskata par vajadzīgiem kandidatūras izvērtēšanai. Turklāt, kā pareizi norāda Komisija, kandidātu uzmanība tika vērsta uz Vispārējo noteikumu 2.4. punktā minēto faktu, ka "atlases pamatā ir tikai atbildes uz konkrētajiem jautājumiem tiešsaistes pieteikuma veidlapas iedaļā "Talantu vērtētājs". Līdz ar to, ņemot vērā šos elementus, prasītāja, lai apstrīdētu atlases komisijas vērtējumu, nevar atsaukties uz pieredzi Luksemburgā kā uz starptautiskas vai multikulturālas profesionālās pieredzes periodu.

86 Jāsecina, ka atlases komisija, nepieļaujot acīmredzamu kļūdu, varēja uzskatīt, ka prasītāja nav ieguvusi tādu profesionālo pieredzi multikulturālā vai starptautiskā vidē, kāda bija prasīta paziņojumā par konkursu.

87 Līdz ar to otrā pamata ceturtais iebildums ir jānoraida.

88 No iepriekš minētā un no trešā iebilduma pārbaudes izriet, ka atlases komisijas vērtējums attiecībā uz prasītājas atbildēm iedaļas "Talantu vērtētājs" 11. jautājumā ir acīmredzami kļūdains. Šāda kļūda, kas attiecas uz iedaļu, kurā kandidāti maksimāli varēja iegūt 8 punktus, varēja izkropļot atlases komisijas veikto prasītājas kvalifikācijas vispārējo novērtējumu, kas atspoguļojas galīgajā punktu skaitā, ko prasītāja saņēma par visiem šajā saistībā uzdotajiem jautājumiem. Faktiski nevar tikt izslēgts, ka, ja šāda kļūda nebūtu pieļauta, prasītāja būtu varējusi sasniegt 18 punktu robežu, kas ļautu viņai tikt uzaicinātai piedalīties pārējos konkursa pārbaudījumos.

89 Tādējādi otrais pamats šajā daļā ir jāapmierina, un līdz ar to apstrīdētais lēmums ir jāatceļ.

Par prasījumiem par kaitējuma atlīdzību

90 Prasītāja lūdz Vispārējai tiesai piespriest Komisijai samaksāt summu EUR 10 000 apmērā, lai atlīdzinātu viņai apgalvoti nodarīto morālo kaitējumu. Komisija iebilst, ka, tā kā apstrīdētais lēmums nav prettiesisks, šie prasījumi būtu jānoraida. Katrā ziņā, pieņemot, ka šis lēmums ir prettiesisks, pietiek ar tā atcelšanu, lai labotu apgalvoto morālo kaitējumu.

91 Jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru prettiesiska akta atcelšana pati par sevi var būt atbilstošs atlīdzinājums un principā pietiekams par visu morālo kaitējumu, kas varēja būt radīts ar šo aktu (spriedums, 2004. gada 9. novembris, *Montalto*/Padome, T-116/03, EU:T:2004:325, 127. punkts; šajā nozīmē skat. arī spriedumu, 1987. gada 9. jūlijs, *Hochbaum* un *Rawes*/Komisija, 44/85, 77/85, 294/85 un 295/85, EU:C:1987:348, 22. punkts).

92 Tomēr prettiesiska akta atcelšana pati par sevi nevar tikt uzskatīta par atbilstošu atlīdzinājumu tad, ja, pirmkārt, apstrīdētais akts ietver tieši negatīvu vērtējumu par prasītāja spējām un līdz ar to var to aizskart (šajā nozīmē skat. spriedumus, 1990. gada 7. februāris, *Culin*/Komisija, C-343/87, EU:C:1990:49, 27.–29. punkts; 2000. gada 23. marts, *Rudolph*/Komisija, T-197/98, EU:T:2000:86, 98. punkts, un 2005. gada 13. decembris, *Cwik*/Komisija, T-155/03, T-157/03 un T-331/03, EU:T:2005:447, 205. un 206. punkts) un ja, otrkārt, prasītājs pierāda, ka tas ir cietis tādu morālo kaitējumu, kas ir nodalāms no atcelšanas pamatā esošā prettiesiskuma un kas nevar tikt pilnībā atlīdzināts, atceļot aktu (spriedumi, 2006. gada 6. jūnijs, *Girardot*/Komisija, T-10/02, EU:T:2006:148, 131. punkts, un 2009. gada 19. novembris, *Michail*/Komisija, T-49/08 P, EU:T:2009:456, 88. punkts).

93 Tātad, no vienas puses, ir jāpārbauda, vai šajā lietā apstrīdētajā lēmumā ir ietverts negatīvs vērtējums, kas varētu būt aizskāris prasītāju.

94 Pirmkārt, attiecībā uz pieteikuma veidlapas 5. sadaļu par prasītājas pieredzi internās medicīnas jomā atlases komisija ir norādījusi, ka "par vienu un to pašu profesionālo pieredzi punktus nevar piešķirt divreiz". Otrkārt, attiecībā uz tā paša dokumenta 10. sadaļu par prasītājas pieredzi administratīvo lietu un procedūru izskatīšanas jomā medicīnas nozarē atlases komisija ir norādījusi, ka "nav pietiekamas papildu informācijas, lai secinātu, ka tā bijusi atsevišķa profesionālā darbība, kas veikta attiecīgajā laikposmā". Treškārt, attiecībā uz šā dokumenta 11. sadaļu atlases komisija ir atzīmējusi, ka "informācija nebija pietiekami detalizēta". Visbeidzot, ceturtkārt, attiecībā uz minētā dokumenta 12. iedaļu tā ir uzskatījusi, ka "darbs vienvalodīgā (vācu valodas) vidē nevar tikt uzskatīts par atbilstošu pieredzi".

95 Tādējādi, pat pieņemot, ka atlases komisijas piešķirtais punktu skaits varētu būt radījis prasītājai netaisnības sajūtu, atlases komisijas lēmumā nav ietverts nekāds negatīvs vērtējums, kas varētu viņu aizskart vai kaitēt viņas reputācijai.

96 Līdz ar to šie vērtējumi nevar tikt uzskatīti par tieši negatīviem iepriekš 92. punktā minētās judikatūras izpratnē.

97 No otras puses, attiecībā uz morālā kaitējuma nodalīšanu no atcelšanas pamatā esošā akta ir jākonstatē, ka prasītājai nodarītais morālais kaitējums izriet tieši no viņas nelikumīgās izslēgšanas no konkursa. Tās ir tiešas atlases komisijas izdarītās acīmredzamās kļūdas sekas, kuras nerada kaitējumu, kas būtu nodalāms no atcelšanas pamatā esošā prettiesiskuma. Katrā ziņā prasītāja nav iesniegusi nevienu konkrētu elementu, kas varētu pierādīt, ka šāds kaitējums būtu nodalāms no minētā prettiesiskuma.

98 Tāpēc Vispārējā tiesa uzskata, ka morālais kaitējums, kas varēja tikt nodarīts prasītājai apstrīdētā lēmuma prettiesiskuma dēļ, ir atbilstoši un pietiekami atlīdzināts ar šā lēmumu atcelšanu.

99 No iepriekš minētā izriet, ka prasījumi par kaitējuma atlīdzību ir jānoraida.

100 No visiem iepriekš izklāstītajiem apsvērumiem izriet, ka prasītājas iesniegtā prasība ir jāapmierina tiktāl, ciktāl tajā ir lūgts atcelt apstrīdēto lēmumu, un pārējā daļā jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

101 Atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs. Saskaņā ar minētā panta 2. punktu, ja nolēmums ir nelabvēlīgs vairākiem lietas dalībniekiem, Vispārējā tiesa lemj par tiesāšanās izdevumu sadali.

102 Tā kā Komisijai spriedums galvenokārt ir nelabvēlīgs, tai ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar prasītājas prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (devītā palāta)

nospriež:

1) Atcelt 2015. gada 28. septembra lēmumu, ar kuru atklātā konkursa EPSO/AD/309/15 (AD 11) – Ārsti dienestos Luksemburgā un Isprā (joma: ārsti Luksemburgā) atlases komisija atteica pielaist *PB* atlases pārbaudījumiem, kas tiek organizēti Eiropas Personāla atlases biroja (*EPSO*) Vērtēšanas centrā.

2) Pārējā daļā prasību noraidīt.

3) Eiropas Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Gervasoni Madise da Silva Passos

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2017. gada 14. decembrī.

[Paraksti]